

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemonnd, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

III. De Antinomis, Boquinianis, Hutitis, & inuisibilibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

(q) & Celsus Apostata, ut Origenes (r) ait, ignobilem eam & rusticam appellavit. Sic nuper vnus, Evangelicorū in Francia numero, S. cœlorū Regi-
næ genealogiā carpere ac vellicare aggressus est, contra diuina S. Matthæi & S. Lucæ testimonia: quorum ille ab Abraham vsque descendendo, al-
ter ad primum parentem Adamum ascendendo, Iosephi putatitij Saluatoris nostri parentis genea-
logiam deducit. An vero vlla certior aut vetu-
stior genealogia, quam illa Matthæi ac Lucæ
Euangelistarum dari possit? non credo. Voluit
enim Deus vt omnium tribuum & familiarum re-
gistra à Synagoga, in qua Dei erat Spiritus, qui est
Spiritus veritatis infallibilis, diligenter asserua-
rentur, eum in finem præcipue, vt veritas promif-
sionum ipsius de Messia Abrahamo factarum, qui
è tribu Iudæ & familia Davidis nasci debebat, li-
quido cognosceretur. Sic etiam æterna Sapien-
tia omnia quæ ad Messiam seu Vñctum Domini
pertinent, certis quibusdam signis notauit, ne
quis deciperetur. Hinc videmus tempus & lo-
cum Natiuitatis à Prophetis prædicta, tum cir-
cumstantias vitæ, passionis & mortis ipsius; nec
non qualitates eius quæ fructum hunc benedi-
ctum in ventre suo portatura erat expressas. Et
quanquam ex Græcis ac Latinis Patribus pos-
se ostendere à B. Luca Genealogiam B. V. recen-
seri vii à S. Matthæo genus Iosephi, tamen si
quis hoc vellet negare, illum ego Beati Hierony-
mi ratiocinatione conuenirem dicendo, quod
quamuis Sanctus Iosephus Saluatoris nostri pater
non fuerit; quia tamen eum ab infantia educavit,
Virginemque Mariam antea sibi desponsauerat,
ob eam causam ipsius Iosephi Genealogiam esse
ab Euangelista contextam, vt ex ea B. M. V. genea-
logia intelligeretur. (s) Illa enim lex in lib. Nu-
mer. cap. 36. & vlt. expressa legitur, *ne femina alijs*
viris quam qui de ipsarum tribu, nubant, itemque
ut omnes viri ducant uxores de tribu & cognatione sua,
quo hereditas permaneret in familijs, nec sibi misceren-
tur tribus. Et hoc quidem perentibus Iosephi po-
steris, ita fuit decretum. Sic igitur Spiritus S.
Iosephi genealogiam describens, & ab Adamo,
per Abraham, Iudam & Dauid deducens, satis indi-
cat Mariam Virginem Iosepho desponsatam, ex
eadem fuisse stirpe. Huic rationi si Antimarianus
se opponat, dicendo ex Tribu Leui lieuisse
ducere & duci de alia familia, & sic Mariam pos-
se ex Leui tribu assumptam videri, huic respon-

debitur illud: licet tribui Leui, cui nulla certi
fundi erant assignati, cum alijs tribus, vt cum
tribu Iudæ & c. contrahere nuptias liceret, ac præ-
sertim cum filiabus quæ hæredes non essent: Ma-
riæ tamen Virgini tamquam vnica familiæ suæ &
hæredi nulli nisi qui de tribu sua esset, nubere li-
cebat. Sed & ad præcidendam omnem dubita-
tionem, Euangelistæ, dictante Spiritu Sancto,
veram Saluatoris nostri genealogiam ex linea
masculina Abraham, Iudæ, Davidis, & c. descri-
bere intendunt, è qua Saluator secundum pro-
missiones Patriarchis illis factas, nasci debebat.
Quod sane fieri non potuit, nisi Sancta Maria
Virgo, è qua sola Christus carnem assumpsit, ex
eadem tribu, & familia, nimirum, Abraham, Iudæ
& Davidis fuerit, ex qua eius sponsus. Hæc ad
os impuris illis hominibus ocludendum suffi-
ciunt, ac præsertim execrabili illi *Simoni Buda-*
neo, qui doctrinam hanc Antimarianorum præter
alios Ebionitarum Nouorum de Christo in Li-
thuania disseminauit. Nos cum Sancto Ambrosio
dicamus (t) *Claudat os calumnia, taceat hæresis, nec*
vllum contra Dei matrem contumeliosum verbum pro-
loquitur. Bredembachius in Historia Liuonica
narrat, feminam quandam huius sectæ in Festo
Assumptionis Diuæ Virginis ancillæ mandasse
vt balneum calefaceret; excusantem se vero, &
diei illius atque ipsius D. Virginis reuerentiam
obtendentem, his verbis increpuisse: *Abi super-*
stitiosa, & fac quod te iussi. Maria femina fuit
vt ego, & nihilo plus. Quid sit? Inijciuntur in for-
nacem ligna, subijcitur ignis, nec tamen illa ig-
nem concipiunt: mox vero delapsus è cœlo ignis
vniuersam domum corripit, & in cineres re-
dgit.

III. Ad alios iam venio. Ac primum ad *Antimo-*
nos, id est, Legis aduersarios: quorum auctor
fertur Ioannes Islebius Agricola & Iacobus Schen-
kius Lutherani Anno 1538. (u) Aiunt quidem hunc
à Luthero persuasum, errorem agnouisse ac reuo-
casse: sed Luthero mortuo ad vomitū rediisse, tes-
tatur Theologi Islebienses. Hinc noua sua Theolo-
gia, quæ Schlusselfburgius in lxxv. redigit articu-
los

Aa 2

a Lib. 13. contra Faust. cap. 9. b lib. 1. & 2. contra
Celsum. c in cap. 15. Matthæi. d Epist. 7. e Vlenberg.
Vita Melanchth. cap. 12. num. 3. & Vit. Luth. c. 29.
Anatomia Eccl. Cathol. Trac. 1. f Lib. 40.

culos, (a) latissimam omnibus vitijs & flagitijs feneſtram pateſciunt, uti Lutherus quoque in libro de Concilijs. *Quamvis ſcortator ſis, latro, fur, &c. crede & ſalvaberis. Quiſquis Evangelij promiſſis crediderit, ſalvus erit. Quicquid libet, licet, modo in Chriſtū credas.* (b) Annon hæc eadem initio fuit Lutheri doctrina? Nullam iuſtitiz Antinomi, ſed miſericordiz tantum locum concedunt. Nullos eſſe diabolos credunt; ut Athei, nullum Deum.

Ex his prodierunt qui *Infernales* ac *Inferiales* dicuntur, (c) qui Infernum nihil aliud eſſe dicunt quam ſepulcrum, ut ita deſcenſus Chriſti ad Inferos, de ſepulchro eius tantum ſit intelligendus. Hunc intellectum articulo huic Lutherus primus affinxit, quem Bucerus, Beza & alij ſequuti ſunt. Et hic idem bonus Doctor, ut Inferni metu Mandum liberaret, quæ de eo dicuntur riſui habet; & fabulas eſſe dicit: quum etiam ipſi diaboli nondum ſint in inferno (vide Commentarios in II. caput Jonæ) neque animæ in Paradifo; quæ extremum illud Iudicium exſpectantes, tum demum ad ſuum quæque locum profecturæ ſint. Sunt alij qui *Boquiniani* vocantur, (d) à Boquino eorum magiſtro, qui docuit; Chriſtum non pro malis & improbis, ſed pro fidelibus tantum eſſe mortuum; & eoque froſtra malos ad menſam Domini accedere. Poſt hos exſtiterunt *Hutiſtæ* al *Hutiſtæ* (e) qui ad certum & præfixum tempus extremi Iudicii diem continuo exſpectant; & quamviſ torques hæcenus deceptos ſe viderint, illum tamen non minus pertinaciter quam Judæi Meſſiæ ſui adventum, exſpectant. Filiorum Iſrael nomen ſibi vindicant.

Porro *Hutiſtæ* à Joanne quodam *Hut* appellati, qui in carcere mori quam ab errore diſcedere maluit. *Inviſibiles*, (f) ut Staphylus ſcribit, docebant Eccleſiam viſibilem eſſe non poſſe, ut quæ in cordibus Electorum ſita, ſoli Deo nota ſit. Hunc errorem Calviniſtæ quoque amplexi ſunt, qui quum Eccleſiæ ſuæ originem demonſtrare non poſſint, inviſibilitatis ei ſeparium ſeu velum obdixerunt. Sed froſtra. Si enim inviſibilis eſſet Eccleſia, is qui prima eius fundamenta iecit, froſtra nobis mandaret ut fratrem incorrigibilem Eccleſia indicaremus. (g) Quomodo ergo verba faciemus ad eum qui à nobis videri non poteſt? Annon vacuum hoc & ridiculum fuerit fratrem corrigendi remedium? BE S. Paulus Apoſtolus Episcopis & Presbyteris Ephesiſis mandans, ut attendant ſibi & uni verſo

gregi, in quos Spiritus S. ipſos poſuit Episcopos, regere Eccleſiam Dei quam acquiſivit ſanguine ſuo; (h) annon, inquam, rem impoſſibilem illis mandat, ſi Eccleſia videri non poteſt? Annon pulchrum ſit ſpectaculum videre Paſtorē cum pedito per campos hinc inde errantem, & voce ac fiſtula oves, quæ tamen nullæ uſquam apparent, vocantem ac ducentem? Quomodo vero illud intelligendum eſt quod S. Paulus & Barnabas Antiochia Eccleſiam congregaſſe dicuntur (i) ſi Eccleſia eſt inviſibilis? Quid ergo congregarunt? an phantaſmata; aut Democriti atomos? Idem S. Paulus in Actis Eccleſiam non ſemel ſalutat. (k) Quam ergo tan Chimæram, quam nunquam quiſquam viderit? Non ita eſt, ſed Eccleſia ab Oriente uſque ad Occidentem ſplendoris ſui radios iacit ut Origines ait. (l) Chryſoſtomus dicit facilius eſſe obſcurare ſolem quam Eccleſiam. (m) Et Cyprianus, Eccleſiam luminis Salvatoris circumdatam, radios ſuos undique ſpargere ait. (n) Auguſtinus vero cacos eſſe eos affirmat, qui magnum & excelſum hunc montem, Eccleſiam nempe, videre nequeunt. his alijsque innumeris argumentis territi Inviſibiles eo ſe, dūce Molina & alijs mendaciorum fabris, convertunt, ut duplicem faciant Eccleſiam Chriſti, unam Viſibilem comprehendentem & malos & bonos & reprobos & electos, aliam Inviſibilem ſolos bonos, ſolos electos & ſalvandos complexam. Sed, & iterum cæci, fruſtra vobis talia conſuitis perizomata filij Adæ. *Vna eſt Chriſti Eccleſia* uti & vir unus uxoris caput, non duarum. Itaque ſcyllam fugientes inciditis in charybdim & declinantes malleum, impingitis in incudem, revertimini ad metam potius, & nolite diligere vanitatem & quærere mendacium.

V. De *Quintiniſtis* porro agamus qui à Quintino ſartore natione Picardo etiam *Picarditi* ſunt nominati, orti Anno MDXXV. tum quum quiſque novam ſibi fabricaret hæreſin, in Brabantia alij A. 1518. assignant. Iſte Quintinus unā cum Copino Juſulano (o) Caput horum fuit & dux magnæ illius *Libertinorum* cohortis, omnes religiones amplecten.

a Lib. 40. b Tom. 1. Coll. Menſal. Alber. in præſat. de lib. in Carolſbad. Chytraus. Schlusſelburg. Tom. 7. c Vide Staphil. Confess. Mansſel. T. de Antinom. fol. 89. Luth. 10. 4. Ten. fol. 43. Luth. de Conc. in cap. 27. Matth. Beza in c. 2. Act. d. Anato. Eccl. Cathol. e. Anatomia Eccl. Cath. Tr. 1. f. Anato. loc. cit. g. Matth. 18. h. Act. 20. i. Act. 14. & 15. k. Act. 18. l. Orig. hom. 30. in Matth. m. Chryſ. hom. 4. in cap. 6. Iſa. 2. lib. 3. cont. Parm. o. Anatom. Eccl. Cathol.